

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202426
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6619202426.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristinou Glezgovou v spore žalobkyne Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúp. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, P.O. BOX 205 proti žalovanému D. R., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. D. XX, Q. Č. C. J. J. A., Q. F., občanovi SR v konaní o zaplatenie 2 274,11 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1 109,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 109,40 Eur od 21.04.2019 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu čo do uplatnenej sumy prevyšujúcej 1 109,40 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.04.2019 do zaplatenia z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 14,20% do 3 troch dní od právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Lučenec, ktorým samostatným uznesením súd rozhodne aj o výške tejto náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava sa podaným návrhom domáhala prisúdenia sumy 2 274,11 Eur v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Poukázala na to, že medzi ňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 10.12.2015 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,-Eur a bol povinný žalobkyni platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,-Eur. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Dlžný zostatok je celkovo debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobkyne. Pred odstúpením

na vymáhanie žalobkyňa vystavila ku dňu 06.04.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2 274,11 Eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 2 274,11 Eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2019, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.04.2019. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.04.2019 do zaplatenia.

2. Podaním zo dňa 26.06.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.07.2019, predložil právny zástupca žalobkyne návrh na zmenu strany sporu na strane žalobkyne. Poukázal na to, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č.: 26033/B ako postupníkom bola pohľadávka žalobkyne ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Preto žiadal, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania.

3. Uznesením č. k. 21Csp/58/2019-55 zo dňa 08.07.2019 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobkyne tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka, a. s. a vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 09.07.2019.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 19.07.2019 uviedla, že na podanej žalobe zotrúva a poukazuje na skutočnosť, že priamo z prvej strany zmluvy vyplývajú všetky náležitosti potrebné k tomu, aby úver mohol byť považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Indikatívny výpočet RPMN, hodnota priemernej RPMN a tiež výška splátok a termín splatnosti splátok sú zrejmé z článku III. uzavretej zmluvy. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné z objektívnych príčin určiť počet splátok, a teda aj konečnú splatnosť zmluvy. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Ich právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto im vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 zo dňa 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravídla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. Žalovaný dňa 10.12.2015 vyplnil žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro (ďalej len „žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. (ďalej len „banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a. s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s.. Banka žiadosť schválila dňa 8.12.2015, o čom svedčí podpis na žiadosti. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného a z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a. s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,-Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80% ročne so štandardnou splátkou vo výške 30,-Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 17.12.2015 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.06.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného

zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. V posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Ten je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkazuje na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 Zák. č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 900,-Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 30,-Eur. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 17.12.2015 ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú nasledovné debetné transakcie dňa 17.12.2015 v sume 150,-Eur, ďalej 100,-Eur a 150,-Eur, dňa 18.12.2015 suma 300,-Eur a 200,-Eur a dňa 10.01.2016 suma 10,-Eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 30,-Eur. Čo sa týka uplatnenej sumy 2 274,11 Eur, túto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poisťovného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 2 274,11 Eur pozostáva z istiny 895,95 Eur, poplatkov 120,44 Eur, štandardného úroku 1046,72 Eur a sankčného úroku 211,-Eur. K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uvádza, že tie sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I nasledovne: „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba.“ Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti.“ „Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť štandardnú úrokovú sadzbu pre jednotlivé druhy transakcií diferencovane.“ Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle zmluvy a cenníka vo výške 22,80%. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do dňa splatnosti neuhradí povinnú splátku, banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových transakcií na všetkých kartových účtoch.“ Žalobca berie žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 331,44 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku trvá naďalej. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petičný žalobný návrh a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 942,67 Eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 942,67 Eur od 21.04.2019 do zaplatenia. Pre prípad, že žalovaný uzná uplatnený nárok s poukazom na § 282 CSP navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie. Žiadala tiež priznať žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

5. Uznesením č. k. 21Csp/58/2017-73 zo dňa 23.07.2019 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa k veci nevyjadril, pričom doručenie uznesenia mal vykázané.

6. Žalobkyňa podaním zo dňa 16.12.2019 zaslala na výzvu súdu špecifikáciu sumy 1 109,40 Eur po zosplatnení splatnosti úveru s tým, že sa jedná o čiastku 1 109,40 Eur, ktorá pozostáva z úrokov, sankčných úrokov a poplatkov a istiny 895,95 Eur.

7. Súd vo veci vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili.

8. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním návrhu za začatie konania, výpisom z pôžičkovej karty Quatro, zmluvou o vydaní a používaní kreditnej karty, obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných kariet, lustráciami, oznámením o postúpení pohľadávky, žiadosťou o postúpenie pohľadávky a prevod, prílohou, vyjadrením žalobcu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, predžalobnou upomienkou, doručenkami, obchodnými podmienkami, cenníkom VÚB a špecifikáciou sumy 1 109,40 Eur.

9. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že právna predchodkyňa žalobkyne VÚB, a.s. uzatvorila so žalovaným ako spotrebiteľom v postavení dlžníka zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 10.12.2015 na základe žiadosti č. XXXXXXXXXXXXXXX, kedy veriteľom bola Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava. V zmysle zmluvy bol schválený úverový rámec 900,-Eur, ktorý mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 30,-Eur pri štandardnej úrokovej sadzbe 22,80% ročne. Úhrada mesačných splátok bola dojednaná so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania. V zmysle zmluvy mal žalovaný platiť aj poplatky a to správu kartového účtu 0,65 Eur, resp. poplatok za znovuvydanie 8,30 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom boli dojednané v sume 1 026,88 Eur a čiastka, ktorú musel spotrebiteľ celkovo zaplatiť teda činila 1 026,88 Eur. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku bola vo výške 23,52% ročne, odplata 25,16% ročne pri najvyššej prípustnej výške odplaty 42,22% ročne. RPMN činila 25,16%. Žalovaný vyčerpal 910,-Eur a zaplatil 30,-Eur.

10. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si riadne a včas neplnil podmienky zmluvy, žalobkyňa odstúpeniu od zmluvy v zmysle čl. 10 bodu 65 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Holding, a. s. zo dňa 10.12.2015, s ktorými obchodnými podmienkami sa žalovaný preukázateľne oboznámil, nakoľko ich podpísal. K odstúpeniu zmluvy spolu s vyhlásením okamžitej splatnosti úveru došlo dňa 05.06.2016 po predchádzajúcej výzve na zaplatenie zo dňa 04.05.2016. Žalovaný prevzal vyhlásenie o okamžitej splatnosti úveru dňa 10.06.2016 z ktorého vyplývalo, že zosplatnená suma ako celková pohľadávka žalobkyne voči žalovanému činí 1 109,40 Eur.

11. Nakoľko žalovaný si svoj zmluvný záväzok voči žalobkyne neuhradil, žalobkyňa sa podaním zo dňa 28.05.2019 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2 274,11 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.04.2019.

12. Podaním zo dňa 19.09.2019 ešte pred dorúčením žaloby žalovanému zobrala žalobkyňa žalobu späť čo do poplatkov vo výške 120,44 Eur a sankčného úroku 211,-Eur a teda žiadala o zaplatenie sumy 1 942,67 Eur s prísl..

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

16. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu 10.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) informáciu o možnosti

mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23, z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Prevedeným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným ako spotrebiteľom zmluvu o úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 10.12.2015 (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch, resp. „ZoSÚ“) a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. V zmysle uvedených ustanovení bol žalovanému poskytnutý úver revolvingového typu v dojednanej výške 900,-Eur ku dňu 10.12.2015, ktorý bol žalovaný povinný splácať po 30,-Eur mesačne. Žalovaný ostal nečinný pri úhrade svojho dlhu, kedy je zrejmé, že mu bola postupne poskytnutá suma 910,-Eur a vrátil 30,-Eur. Žalobkyňa sa preto domáha zaplataenia dlhu podaním žaloby.

22. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vec je nutné právne posúdiť podľa § 497 zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 10.12.2015 (ďalej len „ObZ“) a § 52 ods. 1 - 4 a § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 10.12.2015 (ďalej len „OZ“), § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 10.12.2015 a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že dôvodná je žaloba žalobkyne o zaplataenie sumy 1 109,40 Eur. Pri výpočte nároku žalobkyne súd vychádzal z tej skutočnosti, že k zosplatneniu pohľadávky žalobkyne, ku ktorému došlo 05.06.2016 (vid' č. I. 64) v zmysle výzvy žalovanému, činila dlžná suma preukázateľne čiastku 1 109,40 Eur. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 1 109,40 Eur žalobkyni.

24. Súd vyhovel aj návrhu žalobkyne na uplatnenie úrokov z omeškania, ktoré priznal vo výške 5% ročne zo sumy 1 109,40 Eur a to od 21.04.2019 do zaplataenia tak, ako to požadovala žalobkyňa

25. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, kedy súd zamietol nárok žalobkyne v sume prevyšujúcej 1 109,40 Eur s prísl.. Z prehľadu dlžnej sumy na kartovom účte žalovaného pritom vyplýva, že žalobkyňa uplatňuje sumu prevyšujúcu čiastku 1 109,40 Eur titulom tzv. štandardných, resp. sankčných úrokov, na ktoré úroky žalobkyňa už nárok nemá. Súd pritom vychádzal z názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným spôsobom jeho zániku zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co 85/2013, 6Co/190/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 143/98). Súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny

titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne zo stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a dlžník by úroky splácal ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo by však spotrebiteľovi neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa je vyvolané stavom absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi úrok splácaný spolu so splátkami úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav splátok justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne požičaných peňazí. Iný stav vzniká v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru, kedy veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie nesplatennej istiny vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade veriteľ svojím právnym úkonom navodzuje stav, kedy má právo získať okamžite späť celú požičanú sumu, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Keby súd toleroval stav, že veriteľ inkasuje úroky, ktoré mu podľa zmluvy patria výhradne za stavu držby finančných prostriedkov spotrebiteľom, pripustil by založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi ako aj hrubú nerovnováhu v prospech veriteľa a to navyše za situácie, že si veriteľ môže nárokovať jednorázové vrátenie finančných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí pritom trpieť nijaké obmedzenie užívania svojho majetku podľa uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň by sa toleroval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a zmluvné úroky mu nahrádzajú jeho nečinnosť, resp. stav, na vzniku ktorého sa spolupodieľal tým, že úverovú zmluvu uzavrel s osobami nespôsobilými na vrátenie dohodnutých peňažných prostriedkov riadne a včas, resp. včas nezakročil voči dlžníkovi, ktorý si neplní svoj záväzok. Keďže jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť naraz vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Jedná sa o výhradnú sankciu z dôvodu omeškania spotrebiteľa s vrátením dlžnej sumy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 a 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, bolo by to v rozpore s ustanovením Občianskeho zákonníka (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2) a vyššie uvedeného nariadenia vlády, subsidiárne § 53 ods. 4 písm. k) OZ, kedy by tiež došlo k zneisteniu sankčného mechanizmu úrokov z omeškania.

26. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú judikatúru, kedy zhodne úroky po zosplatnení nepriznali ani viaceré senáty Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom súd poukazuje na rozsudky 14Co 163/2017, 15Co 439/2016, 15Co 140/2017 a 15Co 264/2016, 13Co 138/2017, 12Co 132/2015, 16Co 1006/2015 ako aj 16Co/162/2018, pričom od záverov týchto rozsudkov nie je dôvod odchyliť sa. V posudzovanej veci došlo odstúpením od zmluvy k zosplatneniu úveru a tým k zmene obsahu záväzku, ktorý vyvolal veriteľ, kedy veriteľ svojím právnym úkonom vyvolal stav, po ktorom má právo požadovať okamžite späť celú sumu peňažných prostriedkov a odpadá jeho zmluvné obmedzenie v dispozícii s peňažnými prostriedkami, ktoré poskytol žalovaným, lebo títo už nemajú právo vrátiť ich v režime výhody dohodnutých splátok. Zanikli tak všetky zmluvné dojednania bez ohľadu na obsahu úverovej zmluvy, ktorú žalobca sám formuloval a pripravil tak, že zmluvný úrok nezaniká. V spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu nemá takáto dohoda právnu ochranu a dlžnému spotrebiteľovi vzniká povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zániku zmluvy odstúpením zo strany veriteľa. Za tejto situácie, keď spotrebiteľ už nemá zmluvne dohodnutý dôvod peňažné prostriedky ďalej užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ ďalej inkasoval zmluvné úroky, ktoré mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby peňažných prostriedkov. Ak po platnom odstúpení od úverovej zmluvy spotrebiteľ mešká s vrátením peňažných prostriedkov, ide o protiprávny stav, s

ktorým sa spájajú výhradne sankcie, nie odplatné plnenia, ktoré boli zmluvne dohodnuté pre prípad oprávneného držania peňažných prostriedkov za podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

27. Súd predovšetkým poukazuje na to, že v posudzovanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácií, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii využívaný moment prevapenia a neskúsenosť spotrebiteľa.

28. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka je určenie zmluvných strán, výšky úveru a záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Obchodný zákonník nemá priamu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatnenia úveru iba do okamihu tohto zosplatnenia alebo mu tieto úroky patria až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. Takáto úprava absentuje aj pri zmluve o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka alebo v zákone č. 129/2010 Z. z..

29. Kardinálnou otázkou sa ukazuje problém, či je možný súbeh úrokov z úveru aj úrokov z omeškania alebo sa navzájom vylučujú. Ustanovenie § 503 Obchodného zákonníka neupravuje dobu, dokedy je dlžník povinný platiť úroky z úveru, iba splatnosť úrokov a dispozitívne v odseku 3 poslednej vete povinnosť dlžníka zaplatiť úroky len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov v prípade vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov dlžníkom pred dobou určenou v zmluve. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Prípustnosť dohody účastníkov zmluvy o úvere o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorá je aplikovateľná v Slovenskej republike vzhľadom na v minulosti totožnú a v súčasnosti príbuznú právnu úpravu úverov poskytnutých spotrebiteľom. V rozhodnutí sp. zn. 33Odo/657/2005 z 27.06.2017 Najvyšší súd Českej republiky vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi) teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti. Najvyšší súd Českej republiky v tomto rozhodnutí výslovne uviedol, že zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie zo zaplatením istiny a oba nároky môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. O možnom súbehu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania pri pôžičke je rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 24.07.2014 sp. zn. 33Cdo/1401/2014. Najvyšší súd tu zdôraznil, že oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. S odkazom na ďalšie svoje rozhodnutia (sp. zn. 33Odo/518/2003 z 25.09.2003, sp. zn. 33Odo/657/2005 z 27.06.2007, sp. zn. 33Cdo/1401/2014 z 24.07.2014) Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí z 21.08.2014 sp. zn. 33Cdo/212/2014 dal jednoznačnú odpoveď, že „dohodnuté úroky z úveru predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinností, t. j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj u bezúročnej (bezodplatnej) pôžičky. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ), majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať vedľa seba. Z uvedeného výkladu vyplýva záver, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nie je možné obe sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahrádzajú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dohodli.“

30. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky je v zásade prípustné uplatňovanie takých obchodných podmienok (ďalej aj „OP“), v ktorých si zmluvné strany môžu

dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, avšak nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných OP, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie OP však nie je neobmedzené, ale naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity.

31. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami dobrej viery, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto OP súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, pre to, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, čomu musí predchádzať oboznámenie sa s ich obsahom. Na preukázanie oboznámenia sa s nimi však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s Obchodnými podmienkami oboznámený.

32. V spotrebiteľských zmluvách obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje alebo ktoré sú k nej pripojené, majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú (napr. dojednanie o zmluvnej pokute, rozhodcovská doložka). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu.

33. V danom prípade Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere odkazuje na obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Z predložených obchodných podmienok, resp. sadzobníka poplatkov nevyplýva, že nárok na úrok po zosplatnení je výsledkom tzv. individuálneho dojednania, t.j. dojednania nároku na úroku po zosplatnení, ktoré musí byť súčasťou zmluvy o úvere, kde musí byť uvedená aj konkrétna výška takýchto úrokov.

34. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebol individuálne dohodnutý úrok po zosplatnení, pričom absentuje i platne dohodnutá výška úroku po zosplatnení úveru, preto ho nemožno v zmysle ustanovení o spotrebiteľskom úvere ani požadovať.

35. Preto súd konštatuje, že žalobca nepreukázal dohodnutie úrokov po zosplatnení úveru so žalovaným ako spotrebiteľom, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniám aj v samostatných Obchodných podmienkach žalovaný ako spotrebiteľ pristúpil, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovaným neboli platne dojednané úroky v prípade zosplatnenia úveru.

36. Z vyššie uvedených dôvodov súd nárok žalobcu titulom uplatnených úrokov v sume, ktorá prevyšuje priznanú sumu 1 109,40 Eur zamietá.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Žalobkyňa žiadala priznať sumu 1 942,67 Eur v zmysle zmeny návrhu zo dňa 19.07.2019, ktorým zobral späť žalobu čo do sumy 331,44 Eur, kedy mala úspech čo do sumy 1 109,40 Eur, čo činí úspech 57,10%. Žalovaný mal úspech vo výške 42,90%. Čistý úspech žalobkyne teda činí 14,20%. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 14,20% a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Lučenec, ktorým samostatným uznesením súd rozhodne aj o výške tejto náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.